

тъ, дето мя тѣй хубаво учишь. И така е. Защото, когато искарахъ кравъ тѣ изъ сосѣдова та си градина, тогава мя извѣтрѣ нѣщо похваляваше и бѣхъ радостенъ; а когато щяхъ да скрѣжъ чужды тѣ пары, тогава мя извѣтрѣ нѣщо ускоряваше и бѣхъ снужденъ. — Но кажи ми, отче, совѣсть та само въ дѣтинскій-атъ ли возрастъ существува въ челоуѣка или и догдѣ е живъ? И има ли сякѣй челоуѣкъ совѣсть?

Отецъ. Сыне! совѣсть та существува въ челоуѣка до смърть. Па былъ той старъ или младъ, мжжъ или жена, само нали е той челоуѣкъ, то има совѣсть. И тя говори въ него тѣй исто, както що си ѣ чулъ въ себеси. Тойзи гласъ совести въ челоуѣка на самага Бога е гласъ, и блазе на оногова, който го слуша. Тойзи гласъ существува въ сякиго челоуѣка; казува му, кое е добро и право, кое е зло и неправо; учи го да чини онова, което е добро и право, а да отбѣгнува отъ зло то и неправо то.

Сынъ. Почитаемый мой отче, кажи ми, какъ можъ да распознавамъ право то отъ неправо то?

Отецъ. Кога мыслишь, или пра-